

Otto Smik sa narodil 20. januára 1922 v Gruzínsku v Boržomi. Jeho otec sa tam dostal ako zajatý vojak rakúsko-uhorskej armády. Po ukončení prvej svetovej vojny sa tam usadil a založil si rodinu.

V roku 1934 sa Smikovci vrátili do Československa a usadili sa v Bratislave, kde Otto študoval na Obchodnej škole. Zaujímala ho technika, venoval sa leteckému modelárstvu a bezmotorovému lietaniu. Za zmienku stojí, že plachtársky kurz robil aj na Straníku pri Žiline.

V marci 1940 opustil Slovensko a cez Maďarsko, Juhosláviu a Francúzsko sa dostal do Veľkej Británie. Tam sa prihlásil do radov československého letectva a absolvoval výcvik stíhacieho pilota. V priebehu výcviku dosahoval nadpriemerné výsledky. Preto už po ukončení výcviku mal britskú hodnosť dôstojníka, pričom v radoch čs. letectva bol vedený ako poddôstojník.

Začiatkom roku 1943 bol zaradený k 312. československej stíhacej peruti, potom k 310. československej peruti. Po krátkom čase odišiel na vlastnú žiadosť k britským perutiám (131., 122., 222. peruť), s ktorými absolvoval prvé úspešné bojové lety a okrem bojových skúseností začal získavať aj zostrelly protivníkových lietadiel. Práve v týchto jednotkách úspešne dokončil svoj prvý operačný turnus. Na konte mal 6,5 potvrdeného zostrelu. Po turnuse pôsobil ako inštruktor. 28. 10. 1943 bol povýšený do hodnosti podporučíka letectva aj v československom letectve.

Druhý operačný turnus začal 15. marca 1944. Tentoraz už bol zaradený do 310. čs. stíhacej perute, s ktorou sa podieľal na podpore invázie do Normandie. Pri podpore invázie sa mu podarilo zostreliť ďalšie dve nepriateľské lietadlá. 11. 7. 1944 sa Otto Smik stal veliteľom letky B 312. čs. stíhacej perute. 9. septembra bol pri nálete na pozemné ciele zostrelený a podarilo sa mu núdzovo pristáť. S podporou holandského hnutia odporu sa mu pošťastilo uniknúť zajatiu a vrátiť sa do Veľkej Británie.

13. novembra 1944 sa stal Smik veliteľom britskej 127. stíhacej perute s britskou hodnosťou Squadron Leader, avšak už 28. novembra bol zasiahnutý protiletadlovým delostrelectvom nad mestom Zwolle v Holandsku a zahynul.

Celkom absolvoval 263 operačných letov, zostrelil 10 nepriateľských lietadiel (z toho 2 v spolupráci) a 3 bezpilotné strely V-1.

12. septembra 1994 boli jeho telesné pozostatky prevezené na cintorín v Slávičom údolí v Bratislave. 19. 7. 1994 bol povýšený do hodnosti generálmajora in memoriam. 26. 11. 2010 bola tomuto letcovi v priestoroch vojenského útvaru 4977 Sliač odhalená pamätná busta.

Otto Smik pri svojom lietadle:

Literatúra:

ŠUMICHRAST, P.: Otto Smik, In: *Obrana*, roč. 18, 2010, č. 10.

Vojenské osobnosti československého odboja 1939-1945, Ministerstvo obrany ČR – Avis, Praha 2005